

en sundhedsforsikring for direktøren og sous-chefen, ja, så skal der også tegnes en forsikring for den ansatte i kantinen og den ansatte på lageret. Kort og godt skal sundhedsforsikringen omhandle alle i virksomheden – et rigtig godt solidarisk princip.

Sundhedsforsikring har nu også fundet vej til kommunerne, og jeg har med interesse kunnet konstatere, at den første kommune, der har indført sundhedsforsikringer for alle deres medarbejdere, er den socialdemokratiske ledede kommune i Rødovre, der netop har indført sundhedsforsikring som et personalegode.

Forslagsstillerne fokuserer ligeledes på speciallægenes behandling af patienter. Vi har alle retten til at vælge offentligt finansieret behandling hos en privatpraktiserende speciallæge. Alle, der har en henvisning, har retten til at gå til en offentligt finansieret speciallæge, og den nye overenskomst, der trådte i kraft her pr. 1. april i år, fastsætter, at fuldtidspraktiserende speciallæger har deres primære beskæftigelse inden for den praksisoverenskomst, der er indgået, og at den speciallæge, der har en overenskomstaffale, skal bruge sin tid til at dyrke de patienter, der nu er omfattet af den overenskomst, man har indgået. Lægen skal altså behandle de henvisninger, der kommer, efter den fastsatte aftale.

I forslaget fokuserer man ligeledes på en fair konkurrence. Og jeg kan sige, at vi i Venstre er optaget af fairplay og fair konkurrence i sundhedssektoren hele vejen igennem, både hvad angår adgangen til sundhedsydelser og konkurrencen mellem private og offentlige udbydere af ydelserne.

Derfor har Venstres folketingsgruppe selvfølgelig fulgt tæt op på det, der står i regeringsgrundlaget om, at der skal sikres størst mulig grad af fair konkurrence mellem offentlige og private sygehuse. Vi vil som folketingsgruppe holde regeringen op på det, der står i regeringsgrundlaget. Vi vil nemlig sikre, at der er let og lige adgang for alle, der har behov for at modtage sundhedsydelser.

Med baggrund i det må jeg sige, at vi ikke ønsker at gå tilbage til fordums tider, så derfor kan vi ikke støtte det fremsatte beslutningsforslag.

Kl. 21:57

Formanden:

Der er et ønske om en kort bemærkning fra fru Lone Dybkjær.

Kl. 21:57

Lone Dybkjær (RV):

Fru Birgitte Josefsen har selvfølgelig fuldstændig ret i, at rige mennesker altid har kunnet købe sig til nogle ydelser, som mindre velstillede mennesker ikke har kunnet købe sig til. Det er helt åbenbart. Det kan de også i dag. Det kunne de også før i tiden.

Det, jeg gerne vil have at fru Birgitte Josefsen præciserer, er: Hvilke arbejdsgiverbetalte direktørordninger har der været i tidligere tider, altså for den her regering, og hvor eksisterer lovhjemmelen til, at man har gjort det?

Kl. 21:57

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 21:57

Birgitte Josefsen (V):

Tidligere har det været sådan, at en virksomhed godt kunne tegne en sundhedsforsikring for enkelte medarbejdere i virksomheden. I dag er det jo sådan, at hvis man ønsker at tegne en sundhedsforsikring, så skal den omfatte alle i virksomheden. Det tror jeg fru Lone Dybkjær er fuldstændig bevidst om.

Kl. 21:58

Formanden:

Fru Lone Dybkjær.

Kl. 21:58

Lone Dybkjær (RV):

Det har ikke noget med spørgsmålet at gøre. Det er rigtigt, at det før i tiden blev beskattet. Det, fru Birgitte Josefsen siger, er, at det ikke blev det for direktører. Hvor er det foregået, og efter hvilken lovhjemmel er det foregået, som fru Birgitte Josefsen står her og siger? Altså, at det før i tiden kun var direktører, der kunne få de arbejdsgiverfinansierede ordninger, underforstået uden at betale skat – hvor er lovhjemmelen til det?

Kl. 21:58

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 21:58

Birgitte Josefsen (V):

Jeg har ikke udtalt mig om, at direktøren ikke fik en skatteregning. Jeg præciserede, at den, der fik en sundhedsydelse, der var betalt af arbejdsgiveren, fik en skatteregning. Det omhandlede jo dem, der fik ydelsen. Så det var den direktør, der fik udført ydelsen, men det kunne jo også have været andre medarbejdere.